

a) Při listech držebních počíná lhůta umořovací, neprošla-li ještě doba skladní, prvním dnem po uplynutí doby skladní. Jde-li o umoření listu držebního neb obou částí listu skladního, může soud po zavedení řízení amortisačního a dříve než bude vydán nález umořovací, povolit žadateli proti složení jistoty za případné nároky osob třetích zboží odebrati. Neužil-li práva toho žadatel, může po provedení amortisace žádati ten, v jehož prospěch byla amortisace vyslovena, za vydání nového listu držebního, pokud se týče obou dílů listu skladního u podnikatelstva, ovšem na svůj náklad.

b) Jedná-li se o amortisaci warrantu samostatně indosovaného, může soud po zavedení řízení umořovacího dříve, než vydán bude nález amortisační, zmocniti žadatele za amortisaci proti složení jistoty pro případné nároky osob třetích, ku přijetí obnosu zástavního s povinnostmi vedlejšími, jakož i by předsevzal vše, čeho třeba k zachování jeho práv a k dobytí jeho pohledávky (§ 39 cit. z.).

V. Eskomptování skladních listů. Jako papíry na řád směnkám podobné jsou warranty předmětem eskomptu. Zák. ze dne 12. června 1890 č. 112 ř. z. byla rak. uherská banka oprávněna eskomptovati skladní zástavní listy veřejnými skladišti vydané a warranty, jež znějí na rakouskou měnu, opatřeny jsou podpisem dvou dlužníků, o nichž je známo, že jsou k placení způsobilí, a jež jsou konečně splatny nejdéle ve 3 měsících v mocnářství rakousko-uherském. Generální rada banky určuje, od kterých skladišť vydané warranty, ohledně kterého druhu zboží a do které kvoty odhadní hodnoty pokud se týče ceny tržové a za jakých podmínek warranty mohou býti eskomptovány (§ 1 zák. ze dne 12. června 1890 č. 112 ř. z.).

VI. Poplatky.

Listy držební a každá indosace podléhají bez rozdílu hodnoty zboží pevnému poplatku kolkovému 5 kr., kterýžto poplatek zapraven buď dle předpisů § 3 min. nař. ze dne 28. března 1854 č. 70 ř. z. Za zapravení poplatku ručí se zřetelem k době, kdy nastala povinnost poplatková, schovatel, ten, kdo indosaci podepsal, majitel listu držebního a podnikatelstvo skladiště rukou nerozdílnou. Nebyla-li povinnost kolková splněna, platí §§ 20—22 zák. ze dne 8. března 1876 č. 26 ř. z. v ten způsob, že dobývané zvýšení poplatku, zahrnujíc v to i poplatek řádný, obnáší padesátinásobný obnos poplatku buď vůbec nezapraveného neb ne dle předpisů neb ne v čas zapraveného. Warranty, jež se odděleně indosují, podléhají témuž poplatku, jako směnky, a platí tudíž o nich obdobně předpisy §§ 2—12 a 20—26 zák. ze dne 8. března 1876 č. 26 ř. z. (§ 40 zák. ze dne 28. dubna 1889 č. 64 ř. z.).

Sklady tovární.

I. Pojem.

Sklad tovární jest pobočný ústav továrního podniku, který má za účel stálý prodej továrních výrobků v prodejních místnostech ležících mimo obec stanoviška továrního podniku. By se mohlo mluvit o továrním skladu v technickém slova smyslu, třeba, by tu byly veškeré okolnosti napřed uvedené. Není tudíž továrním skladem pravidelné užívání téhož místa prodejního továrním podnikem v čas trhu, a sice není jím pro nestálost provozování závodu, rovněž není továrním skladem zřízení místa prodejního v obci stanoviška továrního podniku (srj. čl. 20 obch. z.,

zejména však § 30 živn. ř. protívou k § 40 živn. ř.). Umístění místa prodejního v poslednější obci není zřízením závodu pobočného, ani tudíž zřízením továrního skladu, spíše je zde ve smyslu práva živnostenského provozování téhož jednotného závodu v oddělených místnostech (rozh. spr. dv. z 19. prosince 1892 č. 2492, sb. »Budwinski« sv. VI. č. 1596). Náležitostí »stálý« nerozumí se však, že by provozování skladu díti se musilo po celý rok. Bude zde sklad tovární i tehda, když je sklad otevřen jen během sezony n. př. detailní sklad továrny na slaměné klobouky. Skladistiště a jiné místnosti sloužící k uschování zboží nepočítají se dle výslovného předpisu § 40 živn. ř. ke skladům, spíše je prodej zboží ve velkém neb v malém nezbytným pro právní existenci skladu. S druhé strany je třeba však vydržování přiměřeného skladiště výrobků na prodej, byť i ne v bezprostřední prostorové souvislosti s místem prodávacím, tedy přec v obci stanoviska skladu; pouhý sklad vzorků nebo modelů nepostačí. V případech toho druhu, neb je-li zřízena pouze samostatná písárna ku přijímání objednávek, vznikne za jistých okolností ústav pobočný (objednávací kancelář), nevznikne však tovární sklad (rozh. spr. s. ze dne 27. března 1885 č. 837, sb. »Budwinski« sv. IX. č. 2478). Pouhé provozování obchodů půjčovacích, správně pronajímacích by nestačilo. Není tu tedy sklad tovární, když továrna na piana zřídí půjčovnu svých pian mimo stanovisko své továrny.

II. Právo živnostenské.

Zřízení továrního skladu budiž oznámeno jak úřadu živnostenskému, v jehož obvodu sklad se zřizuje, tak i onomu, do jehož rejstříku je zapsán závod hlavní, a pokud jde o živnosti koncesní, třeba koncese, již udílí úřad prv zmíněný (§ 40 živn. ř.). Jsou-li zamýšlenému zřízení továrního skladu na závalu okolnosti, jež ve smyslu živn. ř. nedovolují vydati list živnostenský (§ 13 živn. ř.), pokud se týče udělení koncesi, musí úřad straně zakázati zřízení skladu s udáním překážky. Jedná-li se o nový závod provozovací, zachovejž úřad předpisy III. hlavy živn. ř. Je-li tovární podnik dle cis. nař. ze dne 11. července 1898 č. 124 ř. z. (měnící znění §§ 7 a 9 uv. z. k obch. z.) povinen firmu svou k zápisu do rejstříku obchodního ohlásiti, pak dlužno dle čl. 20 obch. z. ohlásiti zřízení továrního skladu u obchodního soudu závodu hlavního a firmu podniku továrního u soudu obchodního příslušného pro sklad tovární. Právo továrního skladu ku prodeji výrobků továrních ve stavu k užívání způsobilém zahrnuje pro sklady oprávnění všechny práce vykonávati, jimiž zhotovení zboží je podmíněno, aniž může býti průkaz způsobilosti požadován (rozh. spr. s. ze dne 21. června 1893, č. 1898 sb. »Budwinski« sv. XIII. č. 7324). Ohledně zřízení prodejních míst v obci stanoviska továrního podniku srj. § 39 živn. ř. Oznámení zde žádaná jsou kolku prosta, ježto mají pouze za účel provádění úřední kontroly (výn. min. f. ze dne 28. února 1885 č. 5513 a ze dne 31. srpna 1889 č. 19592).

III. Právo berní.

Pokud se týče předpisů daňových sluší podotknouti, že dle § 37 zák. o přímých daních osobních z 25. října 1896 č. 220 ř. z., jenž vešel v platnost 1. lednem 1898 (čl. XIV. uv. z.) vyměřuje se daň výdělková nyní ze skladů továrních zvláště (samostatně), kdežto dříve nebyly sklady tovární zpravidla předmětem samostatného zdanění (srj. zejména dek. dv. k. z 10. února 1825).